

บทที่ 2

คำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณ

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารรถ

- เขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ
- บอกถึง 5 หลักการซึ่งเป็นพื้นฐานคำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณ
- บอกถึงสิ่งที่จำเป็น 3 ประการ ซึ่งจะทำให้คำสั่งนี้สำเร็จลง

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“ถ้าเรากล่าวแก่คนอธรรมว่า โอ คนอธรรมเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็ได้กล่าวว่าคำตักเตือนให้คนอธรรมกลับจากทางของเขา คนอธรรมนั้นจะต้องตายเพราะความบาปชั่วของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเพราะความตายของเขา” เอเสเคียล 33:8

คำนำ

คนมีส่วนเกี่ยวข้องในการประกาศพระกิตติคุณด้วยเหตุผลที่ต่างกัน คนที่เชื่อใหม่มักจะ “กระตือรือร้นในการประกาศ” เพราะว่าเขาคิดถึงสิ่งที่เขาเพิ่งกลับใจใหม่ บางคนถูกบังคับให้ประกาศเนื่องจากมีความรู้สึกผิด บางคนประกาศเพราะโรงเรียนหรือโปรแกรมฝึกอบรมที่เขาศึกษาอยู่มีความต้องการให้เขาทำเช่นนั้น

แต่เหตุผลของพระคัมภีร์ในการเข้าเกี่ยวข้องกับการประกาศพระกิตติคุณก็คือ เป็น “คำสั่ง (พระบัญชา)” จากองค์พระเยซูคริสต์เจ้า “คำสั่ง” คือ คำบัญชาหรือคำบงการจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่ง คำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณ คือ หัวข้อของบทเรียนนี้

คำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณ

คำสั่งให้ประกาศพระกิตติคุณที่องค์พระเยซูคริสต์เจ้ามอบให้แก่สาวกของพระองค์มีพื้นฐานอยู่บนหลักการ 5 ประการที่สอนไว้ในพระวจนะของพระเจ้า คือ คำบัญชา สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ ความห่วงใย การต่อสู้แข่งขัน และการสรุปลงท้าย

คำบัญชา

คำสั่งของการประกาศมีพื้นฐานประการแรกอยู่บนหลักการของคำบัญชา พระเยซูทรงบัญชาให้ประกาศพระกิตติคุณไว้ในข้อความหลายแห่ง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่าเป็น “พระมหาบัญชา”

ข้ออ้างอิงต่อไปนี้จะเกี่ยวข้องกับคำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณ ข้อความทั้งหมดอธิบายถึงงานนี้ แต่ว่าแตกต่างกันออกไปซึ่งไม่ขัดแย้งกัน แต่ส่งเสริมซึ่งกันและกันโดยการเปิดเผยแง่มุมต่างๆของคำสั่ง ดังกล่าว

มัทธิวและยอห์น บันทึกสิทธิอำนาจของงานประกาศพระกิตติคุณ

มัทธิว ลูกา ยอห์นและกิจการของอัครทูตเปิดเผยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่าเป็นอำนาจที่จะทำให้งานนี้สำเร็จลงได้ มาระโก อ้างถึงข้อความของคำสั่งและลูกาเพิ่มเติมรายละเอียด

ข้อความเหล่านี้เปิดเผยให้เห็นว่าคำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณนั้นรวมถึงการสร้างสาวก การเทศนาข่าวประเสริฐแก่ทุกผู้ทุกนาม เทศนาเรื่องการกลับใจและการให้อภัยความผิดบาปแก่คนทั่วโลก การเป็นพยานเกี่ยวกับพระเยซู

“เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค” มัทธิว 28:19-20

ฝ่ายพระองค์จึงตรัสสั่งพวกสาวกว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่ มนุษย์ มีคนเชื่อที่ไหน หมายถึงคนเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกในนามของเรา เขาจะพูด ภาษาแปลกๆ เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนไข้ คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค” มาระโก 16:15-16

พระองค์ตรัสกับเขาว่า “มีคำเขียนไว้อย่างนั้นว่า พระคริสต์จะต้องทรงทนทุกข์ทรมานและทรง เป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขา กลับใจใหม่ รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น”

ลูกา 24:46-48

พระเยซูตรัสกับเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น”

ครั้นพระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงทรงระบายลมหายใจออกเหนือเขา ตรัสกับเขาว่า “จงรับพระ วิญญาณบริสุทธิ์เถิด ถ้าท่านจะยกความผิดบาปของผู้ใด ความผิดบาปนั้นก็จะถูกยกเสีย และถ้าท่านจะให้ความผิดบาปติดอยู่กับผู้ใด ความผิดบาปก็จะติดอยู่กับผู้นั้น”

ฝ่ายโรมัสที่เขาเรียกกันว่าเผด็จซึ่งเป็นสาวกคนหนึ่งในสิบสองคนนั้นไม่ได้อยู่กับพวกเขาเมื่อพระ เยชูเสด็จมา สาวกอื่นๆจึงบอกโรมัสว่า “เราได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว” แต่โรมัสตอบเขาเหล่านั้นว่า “ถ้าข้าไม่เห็นรอยตาปูที่พระหัตถ์ของพระองค์ และไม่ได้เอานิ้วของข้าแยงเข้าไปที่รอยตาปูนั้น และไม่ได้เอามือของข้าแยงเข้าไปที่ซี่ข้างของพระองค์แล้ว ข้าจะไม่เชื่อเลย” ยอห์น 20:21-25

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือท่านและ ท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลาย แผ่นดินโลก” กิจการ 1:8

คำบัญชาเหล่านี้มีความจริงจัง(จำเป็นที่จะต้องทำ)ซึ่งยืนยันโดยข้อพระคัมภีร์ดังนี้

“ถ้าเรากล่าวแก่คนธรรมดาว่า โอ คนธรรมดาเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็ได้กล่าวคำตักเตือน ให้คนธรรมากลับจากทางของเขา คนธรรมานั้นจะต้องตายเพราะความบาปชั่วของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้า เพราะความตายของเขา” เอเสเคียล 33:8

“เพราะถ้าผู้ใดมีความอายเพราะเราและถ้อยคำของเรา บุตรมนุษย์ก็จะมีอายเพราะผู้นั้น เมื่อท่านจะมาด้วยพระสิริของท่านเอง ของพระบิดา และของเหล่าทูตสวรรค์บริสุทธิ์” ลูกา 9:26

สภาพที่เป็นอยู่

คำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณได้มอบไว้แก่เรา เนื่องจากสภาพการณ์ของทุ่งนาที่ต้องเก็บเกี่ยวของโลกนี้ เราเห็นคนจำนวนเป็นหมื่นเป็นแสนคนซึ่งหลงหายไปในความบาป ปราศจากความหวัง มุ่งหน้าไปสู่จุดหมายนิรันดร์ที่ปราศจากพระเจ้า

สภาพการณ์ที่เร่งด่วนของการเก็บเกี่ยวควรที่จะกระตุ้นเราให้กระทำการ พระเยซูตรัสว่า ทุ่งนาก็เหลือแล้วแต่คนงานยังน้อยอยู่

พระองค์ตรัสกับเขาว่า “ข้าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมาก แต่คนงานยังน้อยอยู่ เหตุฉะนั้นพวกท่านจงอ้อนวอนพระองค์ผู้ทรงเป็นเจ้าของนา ให้ส่งคนงานมาเก็บเกี่ยวพืชผลของพระองค์” ลูคา 10:2

“ท่านทั้งหลายว่า อีกสี่เดือนจะถึงฤดูเกี่ยวข้าวมิใช่หรือ เราบอกท่านทั้งหลายว่า เงยหน้าขึ้นดูนาเถิดว่าทุ่งนາเหลืออร่าม ถึงเวลาเกี่ยวแล้ว” ยอห์น 4:35

ความหวังใญ่

คำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณมีพื้นฐานบนหลักการของความหวังใญ่ด้วย การประกาศกิตติคุณต้องกระทำด้วยจิตใจสงสาร เห็นใจ รักใคร่ในวิญญาณที่หลงหาย

เปาโลเต็มไปด้วยความรักสงสารที่มาจากสวรรค์ เขาเต็มใจที่จะถูกแส่สาปจากพระเจ้า ถ้าเพียงแต่พี่น้องชาวอีวของเขาจะได้รับความรอด เขาไปหาคนเหล่านั้น แม้ว่าเขาจะถูกขู่ว่าจะถูกฆ่า เขาทนทุกข์เมื่ออยู่ในกำมือคนเหล่านั้น

ความรักความสงสารของพระเยซูทำให้พระองค์เต็มใจที่จะเผชิญหน้ากับไม้กางเขนแห่งกาลวารีย์ พระเยซูทรงกันแสงเพราะความมีเดบอดของผู้นำทางศาสนา ถ้ามีน้ำตาแห่งความรักสงสารมากกว่านี้ในดวงตาของเรา บางทีอาจจะมีกรร็องไห้ในรกรน้อยลงท่ามกลางผู้ที่หลงหาย

การโต้เถียงไม่อาจช่วยวิญญาณให้รอดได้ คนหนึ่งอาจพูดความจริง แต่ถ้าไม่ได้พูดด้วยความรักและสงสารก็จะฆ่าวิญญาณนั้นมากกว่าที่จะทำให้มีชีวิตขึ้นมา

ความรักสงสารเป็นทางนำไปสู่ความพยายามที่ไม่มีวันเหน็ดเหนื่อยต่อการประกาศพระกิตติคุณ เพราะว่าความรักนั้นก็อดทนนาน ทนได้ทุกอย่าง และไม่มีวันล้้มเหลว (1 โครินธ์ 13:4,7,8)

ความรักสงสารเช่นนี้ถูกส่งผ่านโดยพระวิญญาณของพระเจ้า เป็นผลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเติบโตจากการที่พระองค์ทรงสถิตย์อยู่ภายในคุณ

การต่อสู้แข่งขัน

คำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณ ตั้งอยู่บนหลักการของการต่อสู้แข่งขันด้วย ถ้าเราไม่ได้เอาชนะเพื่อนบ้านร่วมโลกของเราซึ่งกระหายต้องการการเปลี่ยนแปลง พลังอื่นๆทางศาสนาและการเมืองซึ่งแข่งสู้กับเราก็จะเอาชนะเขาได้

ความหิวกระหายฝ่ายวิญญาณจะทำให้ชายและหญิงแสวงหาความจริง

พระเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด วันเวลาก็มาถึง เมื่อเราจะส่งทูตพยากรณ์มาถึงที่แผ่นดิน ไม่ใช่การอดอาหาร หรือการกระหายน้ำ แต่จะอดฟังพระวจนะพระเจ้า เขาทั้งหลายจะท่องเที่ยวจากทะเลนี้ไปทะเลโน้น และจากทิศเหนือไปทิศตะวันออก เขาทั้งหลายจะวิ่งไปวิ่งมา เพื่อแสวงหาพระวจนะพระเจ้า แต่เขาจะไม่พบ”
อาโมส 8:11-12

แม้ว่าความหิวกระหายฝ่ายวิญญาณจะนำเขาไปแสวงหาความจริง ก็อาจมีผลให้เขายอมรับระบบการเมืองที่ชั่วร้าย ลัทธิเทียมเท็จต่าง ๆ และฤทธิ์อำนาจทางศาสนาที่เหี้ยมโหด ถ้าหากว่าความจริงแท้ นั้นไม่ได้เข้าไปเติมช่องว่างในชีวิตของพวกเขา

พระเยซูทรงสอนหลักการต่อสู้แข่งขันในคำอุปมา ซึ่งศัตรูกำลังหว่านข้าวละมาน (วัชพืช) ในทุ่งนา ถ้าเราไม่ได้หว่านและปลูกข้าวดีแห่งพระวจนะของพระเจ้า ศัตรูก็จะหว่าน “ข้าวละมาน”แห่งความชั่วร้าย การต่อสู้แข่งขันของหนามฝ่ายวิญญาณที่ชั่วร้ายและวัชพืชนี้เองที่ปิดกั้นพระวจนะของพระเจ้าและขัดขวางการเผยแผ่ข่าวประเสริฐ

การสรุปลงท้าย

คำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณตั้งอยู่บนพื้นฐานหลักการของการสรุป(วาระสุดท้าย)ของทุกสิ่ง พระเยซูตรัสว่าการประกาศพระกิตติคุณทั่วโลกจะต้องทำก่อนที่พระองค์จะเสด็จกลับมาสู่โลกและก่อนวาระสุดท้ายซึ่งเราก็รู้ดี

“ข่าวประเสริฐเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าจะได้ประกาศไปทั่วโลกให้เป็นคำพยาน แก่บรรดาประชาชาติแล้วที่สุดปลายจะมาถึง”
มัทธิว 24:14

จะทำคำสั่งให้สำเร็จได้อย่างไร?

คริสตจักรเป็นตัวแทนของอาณาจักรของพระเจ้าในโลกนี้ และได้รับคำบัญชาให้นำข้อความแห่งข่าวประเสริฐไปบอกคนทั้งหลายในโลก เมื่อเรามองดูสิ่งที่คริสตจักรเห็นว่ามีสำคัญก่อนสิ่งใด โปรแกรมและ

กิจกรรมต่าง ๆ ในปัจจุบันแล้ว เราอาจสงสัยว่าเราคงลืมหรือไม่ก็สับสนเกี่ยวกับพันธกิจของเราในฐานะผู้เชื่อ

เรามีฐานะย่ง แต่ว่าย่งเรื่องอะไร ? โปรแกรม การประชุม และกิจกรรมต่าง ๆ ของเรา ที่รายการที่ทำให้เกิดมีผู้เชื่อใหม่ขึ้นจริง ๆ ?

เรามีผู้ประกาศที่แต่งตัวหรูหรา เทศนาเรื่องเพื่อฝันและเล่าเรื่องตลก แต่ในสมัยพระคัมภีร์ การเทศนาในที่สาธารณะครั้งหนึ่งเกิดผลให้มีผู้เชื่อถึง 3,000 คน แต่ในปัจจุบันดูเหมือนจะมีการเทศนา 3,000 ครั้ง เกิดผลให้มีผู้เชื่อใหม่จำนวนเล็กน้อย

มีดนตรีทางศาสนาที่ไพเราะมากมาย ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นการแสดงความสามารถของนักร้อง กลุ่ม นักร้องเดี่ยวและนักดนตรี แต่นำวิญญานได้ที่คน? มีกี่คนที่ได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของตน?

เมื่อเรานำสิ่งเหล่านี้เข้ามาเพิ่มเข้ากับคริสเตียนเนื้อหนังจำนวนพัน ๆ หมื่น ๆ คน ซึ่งไม่มีความห่วงใยในการเก็บเกี่ยวฝ่ายวิญญาน เราอาจตั้งคำถามว่า “งานของการประกาศจะสำเร็จลงได้อย่างไร”

มีสิ่งจำเป็น 3 ประการ ถ้าเราต้องการทำคำสั่งของการประกาศพระกิตติคุณให้สำเร็จลงได้ คือ

จะต้องมีลำดับก่อนหลัง

การประกาศพระกิตติคุณจะต้องมีลำดับก่อนหลัง เราต้องทำให้งานของการนำชาวประเสริฐไปสู่มนุษยทุกคนในโลกเป็นสิ่งสำคัญประการแรก การเทศนา การอธิษฐาน การศึกษา วางแผน จัดโปรแกรม การสอนและการฝึกอบรมของเราทุกอย่างต้องมีศูนย์กลางที่วัตถุประสงค์ดังกล่าว

คริสตจักรต้องเป็น “สถานีส่งออก” แทนที่จะเป็นที่เพื่อพักผ่อนและรื่นเริง กิจกรรมทั้งหมดของคริสเตียนต้องกลายเป็นผู้ระดมพลของพระกายของพระคริสต์ ดลใจและฝึกสอนผู้เชื่อให้ทำงานของการประกาศพระกิตติคุณ

จะต้องประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญานบริสุทธิ์

การประกาศพระกิตติคุณในพันธสัญญาใหม่ไม่ใช่กิจกรรมที่จิตซืดหรือเป็นกลาง แต่เป็นพลังอำนาจที่มาเผชิญหน้ากันระหว่างพระวิญญานบริสุทธิ์และพลังของความชั่วร้าย

พระวิญญานบริสุทธิ์พร้อมด้วยผลของประทานและฤทธิ์อำนาจของพระองค์ต้องเป็นความจริงในชีวิตของเรา พระวจนะจะต้องได้รับการเทศนาและสอนด้วยการสำแดงของฤทธิ์อำนาจ ชาวประเสริฐต้องถูกประกาศ ไม่ต้องขอโทษที่ต้องประกาศ ไม่ต้องทำให้หมดความเข้มข้น เปลี่ยนแปลงหรือแอบซ่อนไว้ในคำเทศนา

แหล่งที่มาของประธานฝ่ายวิญญาณของสมาชิกทุกคนของพระกายต้องถูกระดมนำมาใช้เพื่อทำงานของการประกาศพระกิตติคุณให้สำเร็จ เราต้องแลกเปลี่ยนธรรมชาติเนื้อหนังของเรากับความประพฤติแบบพระเยซูซึ่งจะทำให้เราสามารถเป็นพยานถึงความจริงของข่าวประเสริฐได้

จะต้องทำตามรูปแบบในพันธสัญญาใหม่

ถ้าเราจะต้องทำคำสั่งนี้ให้สำเร็จ เราต้องเริ่มต้นสร้างรูปแบบของการประกาศพระกิตติคุณในพันธสัญญาใหม่ขึ้นมาไม่ว่าจะเป็น การประกาศกับใครหรือที่ไหนก็ตาม การเป็นพยานทุก ๆ วันและนำวิญญาณ

เช่นเดียวกับในสมัยพันธสัญญาใหม่ การประกาศพระกิตติคุณต้องเป็นธรรมชาติของการมีชีวิตประจำวัน ทุก ๆ นิกาย คริสตจักรท้องถิ่นทุกแห่ง ผู้นำคริสเตียนทุกคน บ้านทุกบ้าน และคนแต่ละคนต้องถูกระดมเข้ามาเพื่องานนี้

ชื่อ

บททดสอบตนเอง บทที่ 2

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. จงบอกหลักการ 5 ประการ ซึ่งเป็นพื้นฐานของคำสั่งของการประกาศ

.....
.....
.....
.....
.....

3. บอกสิ่งจำเป็น 3 ประการที่จะทำคำสั่งของการประกาศให้สำเร็จ

.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 2

1. “ถ้าเรากล่าวแก่คนธรรมดาว่า โอ คนธรรมดาเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็ได้กล่าวคำตักเตือนให้คนธรรมดากลับจากทางของเขา คนธรรมดานั้นจะต้องตายเพราะความบาปชั่วของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเพราะความตายของเขา” เอเสเคียล 33:8
2. หลักการ 5 ประการซึ่งเป็นพื้นฐานของการประกาศพระกิตติคุณ
 - คำบัญชา
 - สภาพการณ์ที่เป็นอยู่
 - ความหวังใย
 - การต่อสู้แข่งขัน
 - การสรุปลงท้ายดูรายละเอียดหน้า 13-16
3. สิ่งจำเป็น 3 ประการที่จะทำคำสั่งของการประกาศให้สำเร็จ คือ
 - ต้องมีลำดับก่อนหลัง
 - ต้องประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์
 - ต้องทำตามรูปแบบของพระคัมภีร์ใหม่ดูรายละเอียด หน้า 16-17

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

(1) เสียงเรียกร้องของพระเยซูที่ให้ทำการประกาศพระกิตติคุณนั้นไม่ใช่สิ่งที่ยกเว้นได้หรือเป็นแต่คำแนะนำ แต่เป็นคำบัญชา

จงศึกษาแผนผังต่อไปนี้ ซึ่งเปรียบเทียบบันทึกหลายประการในพระคัมภีร์ถึงพระมหาบัญชา จงดูข้ออ้างอิงแต่ละข้อในพระคัมภีร์ของคุณ

จดสิทธิอำนาจที่คุณมีเพื่อทำคำบัญชานี้ให้สำเร็จ จงสังเกตขอบเขตของการรับใช้ของคุณ ข้อความและกิจกรรมต่าง ๆ ที่คุณจำเป็นต้องเข้ามามีส่วนในขบวนการเพิ่มพูน

ข้ออ้างอิง	สิทธิอำนาจ	ขอบเขต	ข้อความ	กิจกรรม
มัทธิว 28:18-20	ฤทธิ์อำนาจทั้งหมด	ชนทุกชาติ	ทุกสิ่งที่พระเยซูทรงบัญชา	เป็นสาวกโดยการออกไปให้บังเกิดมาและสอน
มาระโก 18:15	พระนามของพระเยซู	ทั่วโลกทุกๆคน	ข่าวประเสริฐ	ออกไปเทศนา รักษาคนป่วย
ลูกา 24:46-49	พระนามของพระเยซู	ชนทุกชาติเริ่มจากกรุงเยรูซาเล็ม	สำนึกผิดและให้อภัย ความผิดบาป	เทศนา ประกาศและเป็นพยาน
กิจการ 1:8	ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์	เยรูซาเล็ม ยูเดีย สละมาเรีย และสุดปลายแผ่นดินโลก	พระคริสต์	เป็นพยาน
ยอห์น 20:21	ถูกส่งออกไปเช่นเดียวกับที่พระบิดาส่งพระเยซูมา	ขอบเขตของงานรับใช้ ข้อความ และกิจกรรม ก็คือ ทำอย่างเดียวกับที่พระเยซูทรงกระทำ	ขอบเขตของงานรับใช้ ข้อความ และกิจกรรม ก็คือ ทำอย่างเดียวกับที่พระเยซูทรงกระทำ	ขอบเขตของงานรับใช้ ข้อความ และกิจกรรม ก็คือ ทำอย่างเดียวกับที่พระเยซูทรงกระทำ

(2) เมื่อพระเจ้าทรงมอบคำสั่งของการประกาศในพระวจนะของพระเจ้าแล้ว เหตุใดคริสเตียน

เตียน

จำนวนมากจึงลังเลที่จะทำพันธกิจอันยิ่งใหญ่นี้ให้สำเร็จ อุปสรรค ธรรมดา ๆ ต่อการประกาศพระกิตติคุณมีดังต่อไปนี้

ขาดความสามารถ

หลายคนไม่ประกาศพระกิตติคุณเพราะว่าเขาารู้สึกว่าเขาขาดความสามารถที่จะทำ เขาอาจขาดการศึกษาหรือขาดความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์และวิธีการประกาศ บางคนไม่ได้ขาดความสามารถเลยแต่เขามีภาพพจน์เกี่ยวกับตนเองต่ำหรือมีการถ่อมใจที่ผิด ๆ

จงจำไว้เสมอว่าพระเจ้าทรงเรียกคนอ่อนแอให้ทำสิ่งใหญ่ จงอ่านเรื่องของกิเดโอนในหนังสือผู้วินิจฉัย บทที่ 5-6 เมื่อกิเดโอนถูกเรียกให้ทำพันธกิจอันยิ่งใหญ่เพื่อพระเจ้าให้สำเร็จ เขาก็ซ่อนตัวอยู่เพราะว่าเขากลัวศัตรู การตอบสนองของเขาคือ “ข้าพเจ้าจะทำเช่นนี้ได้อย่างไร? เผ่าของข้าพเจ้าเป็นเผ่าที่อ่อนแอที่สุด และข้าพเจ้าก็เป็นผู้เล็กละก้อยที่สุดในครอบครัว”

โมเสสก็ตอบสนองเช่นเดียวกันเมื่อเขาถูกเรียกให้นำชาติอิสราเอล เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าเป็นใครไม่ใช่คนพูด ไม่ว่าจะก่อนหน้าหรือตั้งแต่พระองค์ได้ตรัสแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ แต่ข้าพเจ้าเป็นคนพูดไม่เก่งและพูดซ้ำ” (อพยพ 3-4)

ผู้เผยพระวจนะเยเรมีย์อ้างว่าเขาเป็นแค่ “เด็ก” และไม่สามารถที่จะให้พระเจ้าใช้ได้ (เยเรมีย์ 1:4-9) คนที่คิดว่าตนขาดความสามารถที่จะประกาศพระกิตติคุณ ควรขอสติปัญญาจากพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงสัญญาที่จะให้ (ยากอบ 1:5) เขาควรเข้าใจว่าพระเจ้าทรงใช้คนที่ไม่มีความสามารถตามธรรมชาติ เพื่อที่พระองค์จะทรงได้รับเกียรติยศทั้งหมด (1 โครินธ์ 1:27-29)

ความพยายามที่ไม่มีความสำคัญ

หลายคนไม่ได้ทำอะไรเพราะว่า เขารู้สึกว่าความพยายามของเขาไม่มีความสำคัญอะไร เพราะว่างานเก็บเกี่ยววิญญาณนี้ยิ่งใหญ่เกินไป คน ๆ หนึ่งจะทำอะไรกับคนจำนวนเป็นล้าน ๆ ที่หลงหายในความมืดของโลกนี้

คุณจะได้ว่ากองทัพของกิเดโอนถูกลดขนาดลงเพื่อที่พระเจ้าจะทรงได้รับเกียรติแทนที่จะเป็นมนุษย์ (ผู้วินิจฉัย 7) พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะใช้ความพยายามที่ดูไม่สำคัญอะไรเพื่อจุดประสงค์ของพระองค์

คุณจะได้เรียนรู้ต่อไปในการศึกษานี้ว่าคนเพียงคนเดียวที่นำวิญญาณและฝึกสอนคนหนึ่งในแต่ละปี สามารถที่จะทำให้เกิดผู้เชื่อจำนวนเป็นพัน ๆ คนในระยะเวลานั้น ถ้าแสงเดียวอาจไม่ส่องไปในความมืด แต่แสงไฟดวงเล็กหลายดวงที่จุดพร้อมกันในเวลาเดียวกันก็จะทำให้เกิดแสงมากมายได้

ความกลัว

คนกลัวว่าเขาจะถูกปฏิเสธจากผู้ที่เขาเป็นพยานด้วย ถ้าเขาไม่คุ้นเคยกับวิธีการประกาศ เขากลับคนไม่รู้จักรัก เขากลัวว่าเขาจะขายหน้าเมื่อเกิดสถานการณ์ที่เขาไม่สามารถจัดการได้หรือพบคำถามที่เขาตอบไม่ได้

ความกลัวต่อการประกาศมักเกิดจากคำถามต่อไปนี้

ข้าพเจ้าจะพูดอะไร คุณจะเรียนรู้ข้อความที่จะต้องเสนอใน บทที่ 3 ของหลักสูตรนี้

ข้าพเจ้าจะพูดอย่างไร คุณจะเรียนว่าจะสื่อสารข้อความอย่างไรในบทที่ 5 ของหลักสูตรนี้

ข้าพเจ้าจะจัดการกับปัญหาได้อย่างไร บทที่ 10 จะอธิบายว่าจะจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น ขณะที่คุณประกาศได้อย่างไร

ถ้าข้าพเจ้าไม่สามารถตอบปัญหาได้ล่ะ ถ้าคุณตอบปัญหาไม่ได้จึงยอมรับว่าตอบไม่ได้ บอกเขาว่าคุณจะศึกษามากขึ้นในเรื่องดังกล่าวและมาหาเขาพร้อมกับคำตอบ

ถ้าข้าพเจ้าล้มเหลวล่ะ เป็นการดีที่จะพยายามและล้มเหลว ดีเสียกว่าที่จะไม่ได้พยายามเลย ความสำเร็จและความล้มเหลวไม่ใช่สิ่งสำคัญในการประกาศพระกิตติคุณ คุณถูกเรียกให้เป็นคนสัตย์ซื่อต่อคำบัญชาต่างหาก

ความล้มเหลว 3 ชนิดได้ถูกบันทึกไว้ในคำอุปมาของผู้อาวุโส (มาระโก 4:1-20) ต่อมาในบทเดียวกัน มาระโกบอกเราว่า ดินนั้นเองซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้จัดเตรียมเป็นสิ่งที่ผลิตเมล็ดพืชออกมา ไม่ใช่ผู้อาวุโส อย่างไรก็ตาม นี่ไม่ควรเป็นเหตุที่จะอ้างว่าจะถอนตัวจากการทรงเรียกให้กระทำพันธกิจนี้ เราถูกเรียกให้ “ตกเบ็ด” วิญญาณของคนและจับเขาไม่ใช่เพียงแต่มีอิทธิพลต่อเขา

การอยู่โดดเดี่ยว

บ่อยครั้งการประกาศพระกิตติคุณถูกปิดกั้นเพราะเราไม่ได้ติดต่อกับผู้ไม่เชื่อเลย ถ้าคุณติดต่อดัมพน์และมีเพื่อนฝูงเป็นคริสเตียนเท่านั้น คุณจะไม่สามารถนำคนที่หลงหายได้ คุณไม่อาจเข้าถึงผู้ไม่เชื่อ ถ้าคุณไม่ได้ติดต่อกับเขา

ความมีไม่เพียงพอ

การมีเวลาและแรงจูงใจไม่เพียงพอจะปิดกั้นคนไม่ให้ทำคำสั่งของการประกาศให้สำเร็จได้ อย่างไรก็ตามจงจำไว้เสมอว่า คุณหาเวลาได้เสมอที่จะทำสิ่งที่คุณต้องการจะทำหรือสิ่งที่คุณรู้สึกว่าเป็นงานด่วน

ถ้าคุณไม่อาจหาเวลาที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐได้ก็เป็นเพราะคุณไม่มีความต้องการที่จะทำ หรือ ไม่รู้สึกว่ามันเป็นสิ่งที่เร่งด่วน คุณต้องประเมินคำสั่งที่คุณเห็นว่าสำคัญก่อนสิ่งอื่นใดเสียใหม่

การขาดแรงจูงใจมักเกิดจากการไม่มีประสบการณ์ คุณเคยสังเกตบ้างไหมว่า คริสเตียนมักจะกระตือรือร้นที่จะแบ่งปันความเชื่อของเขา เนื่องจากว่าประสบการณ์ของเขาใหม่เอี่ยมและตื่นเต้นอยู่เสมอ ถ้าคุณไม่ระมัดระวังแล้วคุณจะสูญเสียสิ่งนี้ในภายหลัง ถ้าคุณไม่ได้รักษาความสัมพันธ์ที่ใหม่และมีชีวิตชีวา อยู่เสมอกับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ความไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณ

เปาโลบอกผู้เชื่อว่าเขาควรสามารถสอนชาวประเสริฐแก่ผู้อื่นได้แล้ว แต่เพราะว่าพวกเขา ยังไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณ เขาจึงไม่สามารถทำเช่นนี้ได้ (ฮีบรู 5:12)

การไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณนั้นเห็นได้ชัดจากการที่ผู้เชื่อยังมีความขัดแย้งในหมู่พวกเขาเอง (1 โครินธ์ 3 : 1-3) เมื่อคุณมัวแต่ยุ่งอยู่กับการสู้รบมือกับพี่น้องคริสเตียน คุณก็ไม่มีเวลาที่จะประกาศพระ กิตติคุณ

(3) เมื่อคุณได้ศึกษาปัจจัยสำคัญที่ขัดขวางการประกาศพระกิตติคุณแล้ว จงอ่านข้อความต่อไป นี้ และตรวจสอบดูว่ามีข้อใดที่บอกถึงความรู้สึกของคุณ

ขาดความสามารถ

- ข้าพเจ้าไม่รู้ว่าจะพูดอะไร
- ข้าพเจ้าไม่เข้าใจพระคัมภีร์ดีพอ
- ข้าพเจ้าพูดกับคนอื่นไม่เก่ง

ความพยายามที่ไม่มีคุณค่า

- ข้าพเจ้ารู้สึกว่า จะไม่สามารถทำอะไรกับเขาได้ เพราะเป็นเพียงคนๆหนึ่งเท่านั้น
- งานประกาศพระกิตติคุณนั้นดูยิ่งใหญ่จนข้าพเจ้าทำถอย

ความกลัว

- ข้าพเจ้ากลัวว่าจะทำให้ผู้อื่นไม่พอใจ
- ข้าพเจ้ากลัวว่าอาจจะล้มเหลวได้
- ข้าพเจ้ากลัวว่าจะไม่รู้ว่า จะตอบคำถามได้อย่างไร
- ข้าพเจ้ากลัวว่าจะขายหน้า
- ข้าพเจ้าไม่รู้ว่า จะพูดอะไร

การอยู่โดดเดี่ยว

- ข้าพเจ้าไม่ได้ติดต่อกับผู้ไม่เชื่อเลย

ความไม่มีเพียงพอ

- ข้าพเจ้าไม่มีเวลาที่จะใช้ในการประกาศ
- ข้าพเจ้าไม่มีแรงจูงใจที่จะประกาศ

ความไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณ

- ข้าพเจ้าไม่รู้ลึกว่าเติบโตฝ่ายวิญญาณพอที่จะบอกเล่าข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่น
- ข้าพเจ้ามักมีปัญหาเกี่ยวกับพี่น้องคริสเตียนคนอื่น ๆ เสมอ

(4) จงทบทวนดูข้อที่คุณตรวจสอบข้างบน หลังจากที่你能ได้ทำเครื่องหมายแต่ละข้อแล้ว จงชี้ลงไปว่าคุณจะจัดการกับอุปสรรคเหล่านี้ได้โดยการฝึกอบรม ศึกษา ปฏิบัติ อธิษฐาน หรือโดยการเปลี่ยนแปลงสิ่งที่คุณเห็นว่าสำคัญก่อนสิ่งอื่น

(5) ในข้อเหล่านี้มีข้อใดที่เป็นอุปสรรคใหญ่ที่สุดของคุณ คุณอาจเอาชนะสิ่งเหล่านี้ได้อย่างไร